

СЛУЖБЕ БЕЗБЕДНОСТИ - ЛЕВИЈАТАН СРБИЈЕ

Већ петнаест година, из Брисела, Берлина и Вашингтона, свакој влади у Београду испоручивани су, и још се испоручују, разни захтеви, домаћи задаци за чишћење Србије од трагичног наслеђа националсоцијалистичког и терористичког режима из последње деценије прошлог века. Један захтев, и то онај кључни, да се демонтирају и развласте службе безбедности, темељ и кров Милошевићевог поретка, потпуно је маргинализован, а владама у Београду, које су се декларисале као проевропске, континуитет тих служби био је и њихов стожерни ослонац.

Да је Запад упорно тражио корениту реформу и лустрацију у тим службама, и да је добијена политичка и свака друга подршка за остварење тог циља, сва остала условљавања, од хапшења оптужених пред Хашким трибуналом па до дијалога и договора са косовским Албанцима, била би сувишна. Ослобођена окова те мрачне силе, Србија би, због себе, чистила себе од злочина и злочинаца, а отварањем тајних досијеа служби била би разоткривена и демаскирана и мрежа њихових официра, мегафона и доушника у свим институцијама државне власти, у култури, у медијима, у Цркви, у политичким странкама, у правосуђу, у мафији, буквално свуда.

Не условљавати европеизацију Србије развлашћивањем Милошевићевих служби безбедности, а тражити демонтажу Милошевићевог наслеђа, стратегија је дрвеног гвожђа. Како да Милошевићево наслеђе демонтирају они који су и то наслеђе и његови чувари? Како да се они условљавају чланством Србије у ЕУ, кад је њима и њиховој машинерији,

управо, главни стратешки циљ да спрече и минирају свако кретање Србије ка Западу?

Одвезавши се од Србије Милошевићевог наслеђа и служби безбедности, Црна Гора је, убрзо, закорачила у преговоре о чланству у ЕУ, отворила је већину преговарачких поглавља, а овог децембра добила је и позивницу и за придруживање НАТО алијанси. Улазак у тај савез подржало је више од две трећине посланика њеног парламента. Црна Гора, сада, бије нову Мојковачку битку за Србију, показујући јој како да се избави из чељусту свог Левијатана, који је био планирао и убиство црногорског премијера, да би пресекао тамошњу западну магистралу и послао застрашујућу поруку оном у Србији који би се осмелио да државу поведе у истом смеру.

Кад Црна Гора закорачи у НАТО, Србија ће, можда, закорачити у преговоре са ЕУ о два поглавља, Косову и финансијама, али је њен Левијатан приправан и припремљен за балване и мине. Над милионима људи у Србији успешно је извршена пропагандна лоботомија, па верују да су за све злочине и ужасе деведесетих, као и за данашње невоље већине грађана, криви Америка, Немачка и Ватикан, и да Србија мора под топло и заштитничко крило православне Русије. Оптужени и осуђени у Хагу за ратне злочине су национални јунаци, падају судске пресуде челницима државног терора у самој Србији, мрак и ћутање прекривају најављене истраге о многим заташканим злочинима служби безбедности. Људи служби из деведесетих и њених ескадрона смрти заузимају важне позиције у институцијама државне власти и политичких странака, тајним досијеима и снимцима службе тргују, сплеткаре, уцењују, окрећу сваког против сваког, њихови ратници у Донбасу прете атентатима, те агентуре муте по Косову, Црној Гори, Републици

Српској, а на четири телевизије са националном фреквенцијом убијају се и морал и мозак онесвешћеног народа у држави која се, стратешки смишљено, претвара у каљугу.

Сваки свој наступ у римском сенату Марко Порције Катон завршавао је истом реченицом: *Ceterum censeo Carthaginem delendam esse* (Уосталом, сматрам да Картагина мора бити разорена)!

Већ дугих петнаест година, СПО упозорава да су неразвлашћене и свуда присутне службе безбедности из деведесетих година минулог века српска „Картагина“, највећи непријатељ напретка Србије и њеног придруживања демократским државама света, и да та „Картагина“ мора бити разорена. Са том немани, са тим Левијатаном и свим што му је у утроби, напори за европским реформама личе на растеривање магле капом, на ходочасника који се у Меку запутио са прасетом у наручју.